

Getransplanteerde nier leeft langer

De voorbije dertig jaar is de levensduur van een transplantnier sterk verbeterd: tussen 1986 en 1995 functioneerde 75 procent van de getransplanteerde nieren na vijf jaar nog steeds. In 2016 was dat al 84 procent. Maar de vooruitgang stagneert. Dat blijkt uit een internationale studie onder leiding van nierspecialist Maarten Naesens van de KU Leuven.

Een getransplanteerde nier gaat gemiddeld 15 à 20 jaar mee. Als die nier stopt met werken, dan komt de patiënt weer op de wachtlijst voor een nieuwe niertransplantatie terecht. Een tweede of zelfs derde maal transplanteren, wordt sterk bemoeilijkt doordat geen goede match meer gevonden wordt tussen donor en ontvanger. In de praktijk houdt dat in dat de patiënten langdurig of vaak levenslang weer naar dialyse moeten. Om al die problemen te vermijden, is het prioritair de levensduur van transplantnieren te verlengen.

De voorbije dertig jaar is daar heel wat verbeterd, legt professor Maarten Naesens van de KU Leuven en UZLeuven uit. “Met de gegevens van meer dan 100.000 ontvangers van transplantnieren over heel Europa van 1986 tot 2016 zien we dat er op dertig jaar tijd een mooie vooruitgang is geboekt. In Tussen 1986 en 1995 functioneerde 87 procent van de getransplanteerde nieren één jaar na de transplantatie nog steeds. Na vijf jaar was dat nog 75 procent. Tussen 2006 en 2015 was dat gestegen tot 92 procent één jaar na de transplantatie en 84 procent na vijf jaar.”

Dat is goed nieuws, maar toch is er een belangrijke kanttekening, vervolgt Naesens. “Die vooruitgang is vooral geboekt in de periode van 1986 tot 2000. De laatste 15 jaar zien we niet zoveel verbetering meer. Deze gegevens bevestigen wat we in het ziekenhuis ook al merkten. In vergelijking met andere domeinen uit de geneeskunde is dat frappant.”

“Tegen de verwachtingen in heeft de stagnatie alvast niets te maken met het veranderde profiel van donoren en ontvangers. De laatste jaren zijn die beiden gemiddeld ouder geworden, met meer kans op ziektes. Maar zelfs als we hier rekening mee houden, verklaart dat de stagnatie in de levensduur van een transplantnier niet.” De vraag is wat de oorzaak dan wel is.

De verklaring voor deze stagnatie ligt in de manier van behandelen, concludeert Naesens: “De medicatie die we nu nog altijd gebruiken om afstoting van een nier te voorkomen, dateert uit de jaren '90 van de vorige eeuw. Uiteraard is onze wetenschappelijke kennis de laatste 15 jaar toegenomen, maar dat heeft zich niet vertaald in betere medicijnen. Dat betekent dat er duidelijk nood is aan innovatie op het vlak van niertransplantatie.”

Meer informatie:

De volledige tekst van de studie “[Analyses of the short- and long-term graft survival after kidney transplantation in Europe between 1986 and 2015](#)” door Maarten Coemans, Caner Süsal, Bern Döhler, Dany Anglicheau, Magali Giral, Oriol Bestard, Christophe Legendre, Marie-Paule Emonds Dirk Kuypers, Geert Molenberghs, Geert Verbeke en Maarten Naesens is verschenen in het tijdschrift *Kidney International*. De data uit deze studie zijn afkomstig uit de databank van de Collaborative Transplant Study, die geleid wordt door de Universiteit van Heidelberg, met gegevens over 108.787 ontvangers van transplantnieren in 135 hospitalen van 21 Europese landen. Deze studie werd gefinancierd door het Agentschap Innoveren & Ondernemen (Toegepast Biomedisch Onderzoek IWT.150199).

Links

Publicatie in *Kidney International*

Contacten

professor Maarten Naessens

Faculteit Geneeskunde, Departement Microbiologie en Immunologie en
UZLeuven, Nefrologie

Telefoon: **016 34 04 68**

Mobiel: **0495 18 42 67**

maarten.naesens@uzleuven.be

Nieuwsdienst

KU Leuven

Telefoon: **016 32 40 08**

Mobiel: **0492 15 18 18**

nieuws@kuleuven.be